

τίσει με τὸ ἀφίονι τοῦ κορεσμοῦ κι ἀντικρύσεις τὸ θαῦμα τοῦ ἱερατικοῦ ὑπουργήματος σάν κάτι τὸ κοινό, σάν μιὰ ὑπαλληλική σχέση μέσα σέ μιὰ «θεσμοποιημένη» καὶ ναρκωμένη Ἑκκλησία.

Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀμάρτημα τῆς δικιᾶς μου γενιᾶς. Ἰσως καὶ μερικῶν λειτουργῶν, ποὺ ἀνήκουν στὴν κοντινὴ ἢ στὴν πολὺ μακρινὴ ἱστορία.

Ρασοφόροι, μὰ ὄχι ἱερεῖς, διεκπεραιωτὲς μιᾶς διαταγμένης δουλειᾶς καὶ μιᾶς ἀλληλογραφίας, μὰ ὄχι «ὑπηρετῆται τοῦ θαύματος». Τέτοιους θὰ δεῖς πολλοὺς γύρω σου. Τοὺς ἀνάβρεψε ἡ ὕλιστικὴ ἐποχὴ μας. Καὶ τοὺς ἔσπρωξε στὴν ἱερατικὴ εὐθύνη ἡ ἀνευθυνότητα τῶν διαστραμμένων ἐπισκόπων.

Δὲν σοῦ τὸ κρύβω. Δὲν ἔχω δικαίωμα νὰ σοῦ τὸ κρύψω. Σὲ κρίση φοβερὴ ἢ ἀγαπημένη μας μάνα, ἡ Ἑκκλησία. Στὸ χῶρο, στὸν ὅποιο ἐνεργεῖ ὁ Θεὸς καὶ ξεδιπλώνεται τὸ ἓνα καὶ μοναδικὸ θαῦμα, τὸ Μυστήριο τῆς Σάρκωσης καὶ τῆς θυσίας τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ἐπαγγελματοπισμὸς κι ἡ γυμνὴ πρόκληση ἔχουν στήσει τὸ θρόνο τους. Ὁ «Οἶκος τοῦ Θεοῦ» μετασκευάζεται σέ «οἶκον ἐμπορίου» (Ἰωάν. β' 16). Ἡ φρικτὴ λειτουργία ὑποδιδάχεται σέ χαμηλὴ συναλλαγή. Ἡ ἱερωσύνη κι ἡ ἀφιερωσύνη ξεπέφτουν σέ προκλητικὸ βιοπορισμό.

Θάβειλα ν' ἀντισταθεῖς μ' ὅλη σου τὴ δύναμη σ' αὐτὴ τὴ σατανικὴ μηχανορραφία. Νὰ μὴ ὑποκύψεις στὸν πειρασμό. Νὰ μὴ ἐπηρεαστεῖς μήτε ἀπ' τὸ πλάνο τραγοῦδι τῆς εὐμάρειας μήτε ἀπ' τὴν ὑπουλὴ ἐπιθυμία τῆς δόξας ἢ τοῦ ἀξιώματος.

Ζῆσε τὸ θαῦμα τῆς ἱερωσύνης σου σέ πλάτος

καὶ βάθος. Χόρτασε με τὴ γεύση τοῦ Θεοῦ, ποὺ εἶναι «μέγας» καὶ «ποιεῖ θαυμάσια μόνοι». Ἰππρέτησε τὸ θαῦμα τῆς σωτηρίας τῶν παιδιῶν τοῦ Θεοῦ με πιστότητα κι ἀφοσίωση.

Κάθε μέρα τῆς διακονίας σου ἄς γίνει κι ἓνα θαῦμα. Τὴν κάθε στιγμὴ ἄς τὴ γεμίσει τὸ θαῦμα. Κάθε σου λόγος, κάθε σκίρτημα τῆς καρδιάς, κάθε κίνηση τοῦ χειοῦ σου, κάθε δραματισμὸς καὶ κάθε νοσταλγία ἄς ἀποτελέσουν μιὰ πύχνη στὸ ἱερατικὸ θαῦμα, μὰ λεπτομέρεια στὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ καὶ στὸ Μυστήριό τοῦ Θεοῦ.

Κι ἂν θὰ μοῦ ἔδινες τὴν ἄδεια νὰ διατυπώσω μιὰ εὐχὴ στὴ δύση τῆς πρώτης τούτης μέρας τῆς ἱερατικῆς σου σταδιοδρομίας, στὸ κλείσιμο τῆς πρώτης φάσης τοῦ ἱερατικοῦ θαύματος, θὰ τὴ διατύπωνα με τούτα τὰ ἀπλὰ λόγια:

«Σοῦ εὐχόμαι νὰ προχωρεῖς ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν» (Β' Κορινθ. γ' 18), ἀπὸ θαῦμα σὲ θαῦμα, ἀπὸ φωτισμὸ σὲ περισσότερο φωτισμό, ἀπὸ διακονία σὲ καθαρότερη καὶ πιστότερη διακονία.

Σοῦ εὐχόμαι νὰ κάνεις ὀλόκληρη τὴ ζωὴ σου ἑνα/θαῦμα. Ποῦ θὰ προβληματίσει καὶ θὰ ξυπνήσει τὸ ναρκωμένο κόσμο. Ποῦ θὰ δώσει χαρὰ στοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ.